SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. [illegible] 177. JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, SEPTEMBER 16, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 16-го ВЕРЕСНЯ 1987 РІК XCIV. Ч. 177.

Пам'ятайте про Україну!

Д. ШУМУК ОСТЕРІГАВ АМЕРИКАНСЬКИХ АДВОКАТІВ

Ню Йорк. — У четвер, 3-го вересня ц.р., президент Американської асоціяції адвокатів (ААА), Роберт МекКрейт, від'їхав у Москву для розмов про співпрацю із Асоціяцією совєтських адвокатів (АСА). Про співпрацю між обома асоціяціями ААА схвалила відповідну деклярацію.

У вівторок, 11-го серпня ц.р., Данило Шумук був у Сан Франсіско, де саме відбувался конвенція американських юристів, і мав нагоду виступити там, але дуже коротко, лише десять хвилин, з яких п'ять хвилин забрав переклад його виступу. За п'ять хвилин він не міг сказати й третини того, що мав на увазі сказати.

У зв'язку з цим Д. Шумук написав президентові ААА Робертові МекКрей відкритого листа, в якому остерігає його перед ускладненнями, що їх може викликати його візита в Москві, і перед загрозою, що виникне через відмову асоціяції уневажнити схвалену деклярацію про співпрацю з совєтськими юристами.

Для умотивування своїх поглядів Д. Шумук подав у своєму листі гіркий досвід минулих років, з яких 31 рік і 7 місяців він провів в ув'язненні. Ні один день із цього довгого терміну перебування в тюрмі і на каторзі, пише він, не був справедливим.

Д. Шумук згадує, що він був комуністом-ідеалістом, але таким, що був готовий за свої переконання сидіти в ув'язненні, а не таким, як тепер, що ув'язнює інших за їхні переконаяня. Комунізм захопив 18-літнього Шумука своїми ідеями, фальш яких він побачив лише пізніше. Він стурбований, що і президент ААА спокусився обманною принадою і став на шлях, який може привести до шкідливих наслідків в СССР. За ці наслідки частково буде відповідальною деклярація про співпрацю і візита президента асоціяції адвокатів у Москві.

Після цього вступу Д. Шумук спинився в листі головним чином на судових розправах, які він мав у минулому.

Вшановано Президента УНР

Мюнхен, Західня Німеччина. (ОУПС). — Користаючи з перебування тут в столиці Баварії Президента УНР Миколи Лівицького з дружиною, голови Уряду проф. Ярослава Рудницького з Монтреалю й голови УІБ Тетяни Носко-Оборонців із Ляшіну Кве., влаштовано в суботу, 29-го серпня ц.р. заходами ЦПУЕН зустріч із гістьми і при цій нагоді вшановано Президента УНР з нагоди його 80-річчя.

Зібрання, що пройшло в товариській атмосфері, проводив мгр Антін Мельник голова ЦПУЕН і віцепрем'єр Уряду УНР в екзилі.

У Трентоні починають святкування Тисячоліття концертом

Трентон, Н. Дж. (Ю. Мізюк). — Місцевий Комітет Тисячоліття Хрищення України влаштовує святочний концерт місцевих хорів в суботу, 3-го жовтня ц.р., о год. 7-ій вечора в залі української православної церкви Св. Юрія Переможця, при 839 Аллентавн ровд в Ярдвіллі. Вступ — 5 дол. від особи.

У концерті візьмуть участь церковні хори першої укр. баптистської церкви, української католицької церкви св. Йосафата, української православної церкви Пресвятої Тройці, української православної церкви Св. Юрія та жіночий хор „Троянда" з Українського Народного Дому Трентону.

За дальшими інформаціями слід телефонувати до д-ра Омеляна Коцопея на число (609) 393-6891 або Софії Верик-Шулц на число (609) 448-9176.

А. Раєн і жидівські лідери зайняли становище до архівів ООН

Ню Йорк. — Газета „Дейлі Нюз" інформує у числі з 10-го вересня ц.р., що Аллен Раєн, колишній керівник Бюра спеціяльних інвестиґацій (ОСІ) при Департаменті справедливости, а також жидівські лідери в З'єднаних Стейтах Америки висловили своє задоволення з рішення генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Гавіє Переза де Куеяра відкрити досі закриті архіви з часів Другої світової війни, що їх зібрала спеціяльна комісія, яка складалася з представників 17 держав.

Кажуть, що архіви включають 40,000 прізвищ, поділених на чотири категорії; у першій (24,500 прізвищ) — запідозрілі у воєнних злочинах, яких можна буде притягнути до судової відповідальности; у другій (біля 10,000 прізвищ), на оскарження яких немає достатніх доказів; у третій — кілька сотень прізвищ, які можуть служити тільки матеріялом для обвинувачень, і у четвертій також кілька тисяч прізвищ осіб, яких фактично не можна зідентифікувати.

А. Раєн, який, як відомо, написав книжку „Тихі сусіди" із самовільним обвинуваченням українців і осіб інших національностей, зокрема балтійців, радий, що документи відкриті і доступні для „істориків" і „дослідників". Очевидно, ніхто не знає хто скриватиметься під цими двома категоріями осіб — „істориків" і „дослідників", але вже сьогодні можна здогадуватись, для якої цілі і з якою метою архіви будуть використовуватись. Раєн скромно каже, що „ви потребуєте чимало доказів в цій країні, щоб притягнути до суду колишніх нацистів", бо, мовляв, Департамент справедливости не дуже спішиться притягати когось до суду тільки на підставі обвинувачення.

Натомість Еяль Арад з Ізраїльської місії до ООН заявив, що архіви воєнної комісії ООН не є „дитячою забавкою, чи списками зібраними некомпетентними особами. Над ними працювали адвокати із 17-ох країн". Оптимізм Арада підтриманий ще й тим, що, мовляв, також прізвище „воєнного злочинця" Курта Вальдгайма було знайдене в цих архівах.

Д-р М. Диміцький отримав державну нагороду винахідника

Філядельфія. — Згідно з повідомленням Патентового бюра у ЗСА з 30-го червня ц.р., д-р Михайло Диміцький отримав патент ч. 4,677,119 та нагороду Департаменту торгівлі за винайдення нетоксичних речовин для консервації поживи. Д-р М. Диміцький є науковим працівником в Східньому реґіональному дослідному інституті при Департаменті хліборобства.

Від кількох літ він працював над тим, щоб з поживи усунути токсичні консервуючі середники і на їх місце впровадити нетоксичні. У зв'язку з тим він синтезував декілька десятків моноестрів фумарової і малеінової кислот, які є у природі у дуже маленьких кількостях у овочах і ярині. Ті сполуки є дуже важні тому, щок вони не є токсичними для людей і звірят, але є сильно токсичними для бактерій і вірусів. Вони мають сильну й специфічну активність проти бактерій з кляси Clostridium botulinum, тип т.зв. анеробічних бактерій, які можуть жити й множитися без доступу повітря, у замкнених пушках. Коли попадають у організм то спричинюють параліч та атаки серця, у наслідок затруєння нервової системи.

До цих пір поживу консервується нітритами, які також мають специфічну дію проти тих бактерій, але нітрити є карціноґенними, спричиннють недуги рака шлунка і нирок. Також до консервації поживи уживають різних сульфідів й сульфітів, та двоокису сірки, які спричинюють запалення легенів та бронхітної системи, яка з часом перемінюється у емфизему. До консервації збіжжя і муки та до піль з збіжжям уживають стилен дібромід, знаний як ЕДВ, який також є сильним карціноґеном.

Згідно з повідомленням журналу „Хліборобські досліди" ч. 32, 13, сполуки д-ра Диміцького заміняють всі токсичні консервуючі середники, включно з ЕДВ, бо окрім бактерій вони також убивають різного роду плісні і молі.

Слід згадати, що справа нетоксичного консервування поживи є не тільки проблемою ЗСА, тою справою є зацікавлені всі споживчі фірми ЗСА, Европи та азійського континенту, включно з Японією, про що свідчить лист адміністратора хліборобських дослідів д-ра Т.Б.Кенні до д-ра Диміцького з 3-го серпня 1987 року.

Патент-дозвіл був викуплений ще перед тим заки він появився. Тому що д-р Диміцький працює для Департаменту хліборобства ЗСА патентом диспонує Уряд ЗСА, а саме Департамент комерції.

Якщо хтось є заінтересований у нетоксичнім способі консервування своїх продуктів, то слід звертатися до згаданого департаменту у Вашінгтоні

ПАПА ПРОСИТЬ ДОПОМАГАТИ ЕМІҐРАНТАМ З ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ

Сан Антоніо, Тех. — Папа Іван Павло II, промовляючи до понад 300,000 віруючих, які зібрались на місцевому стадіоні для вислухання Торжественної Служби Божої і зустрічі з ним, дякував усім тим особам і організаціям, які не прийшли з духовною і матеріяльною допомогою для еміґрантів з країн Латинської Америки які масово поселились в південних стейтах ЗСА взагалі. Він закликав федеральний і стейтові уряди до вияву більшого милосердя у відношенні до покривджених долею осіб і заохочував до переведення структурних реформ у тих країнах Латинської Америки, які не є здібні розв'язати проблему вбогости.

Виголошуючи пізніше промову до 2,500 представників харитативних організацій, в більшості католицьких, Папа Римський наголошував конечності більшого вияву милосердя до покривджених братів по вірі і засуджував рівночасно стосування сили, при рівночасному занедбанні соціяльних справ багатьма урядами Латинської Америки. „Сила і політичні маніпуляції не мають нічого спільного з обороною людської гідности і забезпеченням власного населення потрібними речами", — заявив Папа.

Тема соціяльного забезпечення і елімінації вбогости була взагалі темою папських проповідей й індивідуальних та збірних розмов з офіційними церковними і урядовими особами.

У своїй проповіді, виголошеній частинно по-еспанськи, Папа запевнив вірних, в більшості тексасців і мексиканців, що він буде старатися допомогти їхнім братам, які живуть в різних країнах Центральної і Південної Америки. Біля 50 відсотків католиків в дієцезії Сан Антоніо є еспанського походження і вони становлять велику силу. Папа перестерігав харитативні інституції перед поділом на раси, походження, місце народження тощо, бо така тенденція, на його думку, помітна в деяких інституціях. Католицькі допомогові інституції, заявив Папа існують для допомоги усім і для поширення християнської любови серед усіх народів.

Генеральний секретар ООН відвідав Тегран

Дубай, Об'єднані Арабські Емірати. — У п'ятницю, 11-го вересня, генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Гавіє Перез де Куеяр прибув у Тегран. На летовищі його зустрічав міністер закордонних справ Ірану Алі Акбар Велаяті. Пізніше між А. Велаяті і Г. де Куеяром відбулася розмова, про зміст якої не було повідомлено.

У суботу і неділю відбулися зустрічі де Куеяра з провідними іранськими лідерами за виключенням самого аятолли Хомейні.

Чужинецькі спостерігачі відзначають, що у п'ятницю Іран і Ірак повністю припинили бойові дії на суші і на морі. В наміри генерального секретаря входить зближення позицій воюючих сторін. Іран висловив „обмежену" згоду брати участь в процесі нормалізації відносин, що його започаткувала Організація Об'єднаних Націй, але вимагає засудження Іраку як агресора. Ірак, в свою чергу, заявив, що прийме умови резолюції Ради Безпеки лише після припинення вогню іранцями.

Напередодні приїзду де Куеяра президент Ірану Алі Хаменеї заявив, що „Ісламська республіка вітає візиту високого гостя". Виступаючи перед тисячами теґранців, що зібралися у п'ятницю на молитву, Хаменеї сказав: „Ми раді прийняти генерального секретаря і раді вислухати справедливі слова. Ми готові вислухати справедливу думку кого б це не було".

Кореспондент газети „Вашінґтон Пост" Ричард Вайнтравб пише, що прийняття, виявлене де Куеярові, різко контрастує з емоціями теґранців під час приїзду сюди Курта Вальдгайма у 1980 році. Вальдгайм намагався тоді сприяти звільненню американських дипломатів-закладників.

Колишній співпрацівник Державного департаменту, який має значний досвід у близькосхідніх справах, Джозеф Сиско звернув увагу на певні зміни в іранській військовій стратегії, зокрема, на зайнятий іранцями невтралітет щодо танкерів, які плавають під американським прапором. На думку Дж. Сиска, вирішальну ролю в цьому відіграла сильна військова присутність З'єднаних Стейтів у Перськім затоці.

„Лише завдяки військовій присутності Заходу стала можливою місія генерального секретаря, — сказав Сиско. — Таким чином ми створили ґрунт для маневрування. Іранці можуть погодитися з пропозиціями де Куеяра або відкинути їх, але в усякому випадку створена основа для дальших консультацій. З'єднані Стейти готові дати Іранові час".

РОЗПОЧАЛАСЬ ЧЕРГОВА СЕСІЯ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ ООН

Ню Йорк. — У вівторок, 15-го вересня ц.р., тут в головній квартирі Організації Об'єднаних Націй розпочалась чергова, 42-га з черги сесія Генеральної Асамблеї, яка триватиме 12 тижнів. Домінуватимуть в першу чергу справи фінансового характеру і скорочення працівників з огляду на брак фінансових засобів та американський тиск, щоб генеральний секретаріят цієї міжнародної організації започаткував реорганізацію свого апарату в усіх країнах світу і працював в рамках бюджету, а не сподівань, що якась організація, чи група держав пожертвують більше на працю ООН як їм призначено.

Не всі 159 членських держав світу сповняють свої фінансові зобов'язання супроти ООН, наприклад, комуно-московська імперія і її сателіти вплачують тільки спорадичні і радше символічні суми до каси Об'єднаних Націй, вважаючи себе упривілейованими членами-основниками, які, мовляв, стратили під час Другої світової війни найбільше людей в боротьбі з нацистською Німеччиною.

Очевидно, З'єднані Стейти Америки, особливо тепер під час президентури Роналда Реґена, категорично спротивились такому розподілові обтяження і скоротили свої вкладки до ООН, викликавши своїм потягненням переполох і незадоволення серед багатьох держав, які використовують форум Об'єднаних Націй для своїх пропаґандивних цілей і для обвинувачення Америки за „всі гріхи світу", але цілком не думали сягнути глибоко в кишеню, щоб фінансово підтримувати працю ООН і її багатьох агенцій у світі.

Сесія Генеральної Асамблеї в цьому році заповідається спокійною і менш ревалізуючою хоч би тому, що у Вашінгтоні відбуваються переговори державного секретаря ЗСА Джорджа Шулца з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе у справі редукції нуклеарної зброї, і підписання договору про відтягнення ракет середнього засягу. Делегати ООН не робитимуть жадних драстичних потягнень також у відношенні до Центральної Америки надіючись, що п'ять центрально-американських держав, ініціяторів замирення, досягнуть своєї цілі. Подібна ситуація існує також в Афганістані, на Близькому Сході, особливо у Перській затоці. Навіть починають поправлятися відносини між СССР і Ізраїлем, а в Єрусалимі ведуться вже від довшого часу ділові переговори.

Починаючи з наступного понеділка, 21-го вересня лідери членських держав, в тому числі президент Роналд Реґен, виступатимуть на форумі Генеральної Асамблеї і представлятимуть свої погляди на уклад політичних сил у світі і розв'язку наболілих питань у міжнародній політиці, економіці та інших ділянках. Президент Р. Реґен правдоподібно виголосить свою промову таки 21-го вересня. На другий день говоритиме совєтський міністер закордонних справ Е.А. Шеварднадзе.

Генеральний секретаріят ООН ще й досі не може погодитися з думкою, що ЗСА вплачують до 800 мільйонового бюджету тільки 25 відсотків, замість колишніх 35. ЗСА натомість погоджуються відтягнути з ООН 15 відсотків своїх працівників, якщо буде прийнятий бюджет у рамках якого ООН повинна працювати.

У СВІТІ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ізраїля Шімон Перес заявив кореспондентам, що під час сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй в Ню Йорку він зустрінеться і розмовлятиме з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе. Головною темою розмови буде нібито питання еміграції совєтських жидів до Ізраїля й інших країн, але політичні спостерігачі думають, що Перез в першу чергу говоритиме про відновлення ізраїльсько-совєтських дипломатичних відносин.

АҐЕНТСТВО АССОШІЄЙТЕД Пресс повідомило, що Палестинська Визвольна Організація і ливанські мусулмани-шіїти знайшли між собою формулу замирення і проголосили, що від п'ятниці, 11-го вересня ц.р. вони припиняють всяку внутрішню боротьбу для того, щоб дати лідерам обидвох сторін можливість розпочати переговори про повне перемир'я і нав'язання конструктивної співпраці з передумовою, що палестинці не будуть вмішуватись до внутрішніх справ мусулманів-шіїтів. Докладні пляни договору будуть підписані незабаром, заявили лідери обидвох ворогуючих між собою організацій. Палестинці з полегшою відітхнули, почувши про замирення, бо мусулмани-шіїти дуже часто атакували їхні бази, а також табори з переселенцями в Бейруті.

СОВЄТСЬКІ ЦЕНЗОРИ, які затримали були понад 50 книг, написаних в більшості російською мовою і виданих у видавництві „Ардіс", повернули книги власникам. Як відомо, видавництво „Ардіс" знаходиться в Енн Арбор, Миш. Як повідомляють особи, які брали участь у виставці книг в Москві, совєти не повернули 20 книг ізраїльським книжковим видавництвам, а також затримали 25,000 платівок і магнетофонних касеток, які ізраїльтяни привезли зі собою в Москву для подарунків тим совєтським громадянам, які куплять виставлені книги.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції, в Бейруті, дружина американського закладника Джозефа Сісіппіо, ливанська мусуманка Ялям Гандур, звернулась до ливанських мусулманів-шіїтів з проханням звільнити її мужа. Гандур заявила, що захоплення її чоловіка і держання його у невідомій місцевості у полоні нагадує їй середньовічні часи, коли людей схоплювали на вулицях, а потім обмінювали їх за золото, чи інші коштовності. Джужина Дж. Сісіппіо підкреслила, що її чоловік закінчив 57 років життя і що він працював в американському університеті книговодом й не займався політикою.

МАДЯРСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР-міністер Кароль Ґрос заявив, що економіка в його країні дещо погіршилась і в цьому завинили чимало також мадярські господарники. Ґрос був назначений на пост прем'єра в червні цього року і його особу зарахували навіть до тієї категорії осіб, які мали зайняти місце теперішнього лідера компартії Яноша Кадара. В інтерв'ю для преси Ґрос пропонує скликати надзвичайний з'їзд компартії, не чекаючи на 1990 рік. „Нам треба обговорити багато важливих справ, а в першу чергу зміцнити економіку, без здорових основ якої компартія і уряд не можуть забезпечити народові покращання життєвого рівня. Тепер Мадярщина винна закордонним країнам 9 біл. дол.

СОЮЗІВКА ВИБИРАТИМЕ СВОЮ „МІС"

Кульмінаційна точка контесту — коронація краль і „Міс Союзівки" минулого року (зліва): перша краля Калина Чолган, „Міс Союзівка '87' " Ганя Клим відходяча „Міс" Аня Богачевська і друга краля Маріянна Гаврилюк.

Союзівка. — Сюди, на відпочинкову оселю Українського Народного Союзу, кожної суботи і неділі приїжджають десятки відвідувачів, переважно українців, щоб весело провести час, зустрітися з друзями, знайомими, вирішити громадські справи. Союзівка приваблює українську спільноту, бо тут, як сказав би поет, український дух, тут Україною пахне.

Цікавою на імпрези буде і субота ,19-го вересня. У цей день, за традицією, тут відзначатиметься День Українського Народного Союзу. Після концерту, в якому візьме участь відомий танцювальний ансамбль „Чайка", відбудеться забава, під час якої обиратимуть „Міс Союзівку" на 1988 рік.

Вибір „Міс Союзівки" теж має свою давню історію. В цьому році її вибиратимуть 33-ій раз. Хто стане нею? Відповісти на це покищо не рішається ніхто. Адже вродливих українок тут, на землі гостинної Америки, яка стала для нас другою батьківщиною, є багато. Але бути лише вродливою — замало. „Міс Союзівка" повинна, перш за все, бути активною в українському громадському житті, а не стояти осторонь нього. Приємно, що серед нашої молоді таких немало, бо молоді українки радо наслідують приклад батьків, не цураються всього того, що є рідним, дорогим. Майбутня Міс мусить говорити українською мовою. І ще одна умова: вона повинна бути членкою Українського Народного Союзу або ж виявити бажання вступити до УНСоюзу.

Вибирати кандидатку буде незалежне жюрі, до складу якого входитимуть відомі українські громадяни і громадянки. На підставі певного „іспиту" (нехай це слово не лякає наших кандидаток: іспит є „лагідний") жюрі обере не лише саму „Міс Союзівку '88' ", але й першу та другу дружку. Тут на забаві жюрі проголосить, хто носитиме це звання.

Обрана „Міс Союзівка" буде мати певні зобов'язання, з якими вона, як і 32 її попередниці, без сумніву, справиться. Вона репрезентуватиме Український Народний Союз на імпрезах, які відбуватимуться тут протягом року. Її чекає також нагорода — безкоштовне перебування один тиждень на оселі. А час для перебування вона вибере сама. Для її почету першої і другої дружки резервується без оплат один повний кінець тижня.

У програмі Дня Українського Народного Союзу відбудуться також тенісові змагання за нагороди Батька- Союзу.

Можна сподіватися, що День Українського Народного Союзу, як і щороку, збере на Союзівці багато гостей і постійних відвідувачів.

ВИСТАВКА Р. БАГАУТДИНА

Нюарк, Н. Дж. — Знаний із своєї культурної діяльности на терені Нюарку і околиці 86-ий Відділ Союзу Українок Америки, влаштовує в суботу, 26-го і неділю 27-го вересня ц.р., виставку Рема Багаутдина. Відкриття у суботу в год. 5-ій в залі церкви Св. Івана Хрестителя в Нюарку.

В АМЕРИЦІ

РОЧЕСТЕРСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ змінив своє попереднє рішення про недопущення на студії японського студента. Аплікант — це працівник фірми Фуджі, а Рочестер є осідком конкуренційної фірми Істаман-Кодак.

ПЕРЕСЛУХАННЯ В СПРАВІ одобрення судді Роберта Борка до Верховного Суду перед Сенатською юридичною комісією розпочалися у вівторок, 15-го вересня ц.р. Політичні аналітики передбачали, що ці переслухання будуть гострі і контроверсійні. Не зважаючи на те, чи цю номінацію буде одобрено чи відкинено, відіб'ється вона на політичних кар'єрах багатьох, не говорячи вже про престиж самого президента Роналда Реґена.

ЗГІДНО ІЗ ЗАЯВОЮ офіційних чинників Пентагону і Конгресу, Департамент оборони ЗСА старається випродукувати нову не-нуклеарну ракету, яка могтиме вдаряти кілька інчів від цілі. В дальшому виявляється, що морська фльота мала успіх у випущені одної такої ракети з підводного човна і вона віднайшла свою ціль у віддалі 3,000 миль. Знавці кажуть, що цей успіх матиме великі політичні і мілітарні наслідки, однак сумніваються, чи це матиме будь-яке значення на розмову Державного секретаря Джорджа Шулца з совєтським міністром закордонних справ Едуардом Шеварднадзе.

СІЯМСЬКІ ДВІЙНЯТА, що були зрослі головками і яких розділено у 22-годинній операції 5-го вересня ц.р., у Джонс Гопкінс лікарні в Балтиморі, почали поволі пробуджуватися з медично спонуканої коми. Лікарі після опреації тримали їх тиждень зумисно в цій штучно викликаній комі, щоб дати можливість мозкові працювати виключно над загоєнням.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel. (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Забагато справ у Конґресі

Коли після Дня Праці зібрався знову Конґрес на осінньо-зимову сесію, останню перед правиборами й виборами Президента, то опинився перед горою або остаточно незакінчених законопроєктів, або нових, зголошених у найважливіших державних справах. Діло ускладнюється ще фактом, що у численних тих преважливих справах немає згоди між самими демократами, — яких тепер більшість в обох палатах Конґресу, і ні в одній справі немає згоди між Конґресом з його демократичною більшістю та республіканським президентом Роналдом Реґеном.

Щоби назвати тільки кілька з-посеред найважливіших таких справ, на першім місці назвім кризу в американському хліборобстві. У 1985 році прийнято закон про признання 85 більйонів дол. на субвенції хліборобству на час трьох років.

Наступного року той закон уже вигасає. Американський фармерський світ переживає важку кризу, бо ціни на хліборобські продукти куди нижчі, як ціни на всі ті фабричні вироби, що їх потребують фармери. Далі, щораз більше розгалужений промисл харчових продукців підрізує збут свіжих хліборобських продуктів. Однаково у Конґресі, як у Білому Домі є прихильники вільної торгівлі, також у ділянці хліборобства і є конґресмени і сенатори з фармерських виборчих округ, які наполягають на асиґнуванні державних субвенцій фармерам.

Тісно в'яжеться з цієї справою міжнародна торгівля. Астрономічний щорічний дефіцит американської закордонної торгівлі викликав голоси за обмеження чужинецького імпорту накладенням на імпортовані товари додаткових мит. Президент Реґен є прихильником вільної торгівлі з приватною ініціятивою і суперництвом. Накладені мита на деякі японські товари спричинили напруження у відносинах між Америкою з її важливим союзником Японією. Японський прем'єр Накасоне прилетів до Вашінґтону і трохи відносини наладнав, але проблема все жива й актуальна. Це саме торкається нового державного бюджету. Вимога Президента, щоби схвалити новий Додаток до Конституції, який забороняв би видаткувати більш, як становлять прибутки, не знайшла прихильного відгуку у Конґресі.

Гостро актуальною справою є затвердження сенатом кандидата Президента на вакантне місце у Верховному Суді, Роберта Борка. Президент заповів, особисто переконуватиме окремих сенаторів у користь Роберта Борка. Але проти цього кандидата є голова сенатської Правничої Комісії у Палаті Репрезентантів демократ Родіно, є чорні, робітничі спілки і жіночі ценралі і всі вони мають у Конґресі свої „лоббі".

Окремою контроверсійною справою є нова вимога Президента до Конґресу відновити допомогу антикомуністичним партизанам у Нікараґуа. Конґрес прийняв був резолюцію конґресмена Едверта Болена проти такої дальшої допомоги. П'ять президентів Центральної Америки підписали плян мирного полагодження конфлікту з Нікараґуа, але немає ніяких виглядів, щоб диктаторський президент Нікараґуа відмовився від дальшої спілки з Москвою і Кубою і перевів демократизацію своєї країни. Справу допомоги „борцям за свободу" в Нікараґуа, як їх називає Реґен, заактуалізував своїми зізнаннями на 25-тичленній Комісії Конґресу, яка розглядала так званий — Іранський скандал, — підполковник Олівер Норт, який переконливо, датами і фактами доказував у своїх зізнаннях, яка величезна небезпека загрожує Америці від скомунізованої Нікараґуа.

Теперішня — 100-ня з черги — сесія Конґресу стоятиме вже під знаком президентських виборів у наступному році. Значить, при розгляді кожної з названих справ законодавці будуть вже мати на увазі реакцію виборців. Це нездорова ситуація і нездорова атмосфера. А тут — в обширі Перської затоки зосереджено понад 40 американських військових кораблів плюс французькі, англійські і Савдійської Арабії і коли б там прийшло до воєнного зудару — всі найважливіші справи Конґресу підуть в кут.

М. Мельник

„НЄТ!"

Тепер уже маємо остаточну відповідь уряду Горбачова на домагання українців, а зокрема українських офіційних літераторів, в справі української мови. Як я вже раніше згадував, домагання ті — від мінімального до максимального — можна склясифікувати у такий спосіб. 1) Діти всіх мешканців України зобов'язані навчитись української мови; 2) виклади на вищих школах України повинні вестись українською мовою; 3) українська мова має бути урядовою мовою по урядах країни. (Недавно один український щоденник видрукував форму для відновлення передплати. Хоч і як тяжко повірити, форма та була російською мовою — ММ) 4) Українською мовою має вестись усе діловодство по всіх підприємствах.

У відповідь на ці домагання маємо постанову Центрального Комітету Компартії України, де, між іншими, кажеться таке: „Постійна турбота виявляється про розвиток української соціялістичної культури. (Тепер навіть офіційні літератори публічно заявляють, що це брехня. — ММ) /.../ Переконливим свідченням розвитку української мови, зростання її суспільної ролі є видання багатотомних фундаментальних праць: „Сучасна українська літературна мова", „Історія української мови", „Словник української мови", „Словник староукраїнської мови" та інших. (Навіть офіційні літератори припускають, що коли буде продовжуватись ленінська національна політика в Україні, тоді хіба українці в Канаді будуть користати з тих творів. — ММ) (...) Останнім часом ряд питань національно-культурного характеру порушує громадськість. Ставляться вони в деяких публікаціях і виступах, у листах, які надходять до ЦК КПСС (Єдина правильна адреса. — ММ), ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УССР, редакцій газет, журналів, телебачення і радіо. Звертається, зокрема, увагу на звуження сфери застосування української мови, зниження рівня її викладання і вивчення в школі, порушення мовного статусу українських театрів, скорочення випуску кінофільмів українською мовою. (...) Центральний Комітет затвердив широкий комплекс заходів, спрямованих на посилення пропаганди ленінської національної політики, вдосконалення міжнаціональних відносин, патріотичного та інтернаціонального виховання населення, поліпшення вивчення української, російської та інших мов народів СРСР, повніше задоволення соціяльно-культурних запитів і потреб населення з урахуванням його національної структури. Намічено практичні кроки по усуненню наявних у цій роботі недоліків. Плянується, зокрема, поряд із забезпеченням всіх умов для глибокого вивчення російської мови як засобу міжнаціонального спілкування здійснити ряд заходів для підвищення рівня викладання й вивчання української мови в середній і вищій школі. Міністерству освіти і Мінвузу республіки рекомендовано підвищити якість підготови вчителів української мови і літератури, вдосконалити навчальні програми з цих предметів, розширити мережу шкіл (класів) з поглибленим вивченням української мови і літератури, створити для шкіл з українською мовою навчання з участю досвідчених педагогів, письменників, нові навчально-методичні комплекти (підручник, хрестоматія, посібник для вчителів, словники, довідники), передбачити проведення свят рідної мови і писемності; (Ці спеціялісти від піддурювання людей стараються робити враження, що проблема кількости українських шкіл не існує, що єдина проблема, це якість і як багато вони збираються в тій ділянці зробити. — ММ) у дошкільних закладах з російською мовою навчання і виховання вести ознайомлення дітей з творами українського фольклору, художньої літератури та образотворчого мистецтва (звичайно, російською мовою — ММ). Відповідним міністерствам і відомостям запропоновано забезпечити школи й дошкільні заклади наборами грамплястинок і магнітних стрічок з записками уроків української та російської мов і розмовної мови, навчальними фільмами, у тому числі відео — і мультиплікаційними. Підкреслено необхідність поліпшення мовної культури в діяльності органів управління, додержання принципу національно-російської двомовності при проведенні громадських заходів, у діловодстві, наочній агітації, в теле- і радіопередачах, у рекламі, інформації. (...) ...при цьому давати належну відсіч будь-яким проявам буржуазного націоналізму і шовінізму, національної обмежності замкнутості, спробам з позакласових позицій трактувати події минулого, роль окремих історичних осіб. (...) Визнано за необхідне поглибити контрпропагандистську роботу, спрямовану на відкриття підривних акцій зарубіжних українських буржуазно-націоналістичних, сіоністських і клерикальних центрів, що спекулюють на проблемах національних відносин, намагаються посіяти ворожнечу між народами нашої країни. (Тут автори мають на думці наростаючий рух національного спротиву проти російського окупанта. — ММ)".

Постанова ця була подана до відома населення усіми засобами інформації. Вона, мабуть, на довгий час закриє публічну дискусію на цю тему. (Ледве, чи можна сподіватись, щоб Щербицький дозволив на публічні вислови невдоволення з цієї постанови.) В дійсності, уряд Горбачова пішов на поступки, та вони є дуже малі і цілком неформальні. Одна річ — це обіцянки, а цілком інша справа це, наприклад, формальне знесення добровільности у вивченні української мови, чи указ або закон про те, що діловодство по всіх урядах має вестись українською мовою. Крім цього ті постанови буде впроваджувати в життя та сама група людей, яка в цілому ряді найбільших міст України зліквідувала українські школи.

Цього роду реакцію окупанта не важко було передбачити. Та не зважаючи на це — події ці незвичайно важливі. Вони без сумніву є показником росту національного спротиву проти окупанта серед широких кіл української інтеліґенції без огляду на її ідеологічні забарвлення. Не є виключене, що балаканина про ленінську національну політику, про „радянський патріотизм та інтернаціоналізм в сім'ї вольній новій" та вимога окупанта, щоб українські „комуністи" в ім'я „ідеї" вели боротьбу з українськими „націоналістами" стануть в очах загалу такими абсурдними, що навіть українським коляборантам стане соромно відогравати ролю витресованих мавп і публічно повторювати цього роду пропаґандивну лінію окупанта.

Така зміна в настроях української публіки, здається, тепер уже не є тільки побожним бажанням. Нам тільки треба пригадати, як перед Щербицьким українські офіційні літератори з почуттям вищости і самопевности говорили нам про існування української суверенної держави у цілковитій рівноправності з іншими народами СССР. Як смішно воно було б повторювати сьогодні цього роду нонсенс. Не диво, що цього роду пропаґанда цілковито зникла зі засобів інформації СССР.

Події останніх літ та заклики не тільки Щербицького, але тепер уже й Горбачова і ЦК КПССР до „ідейної" боротьби з „націоналізмом", а в дійсності з українськими та іншими самостійниками, вказують на загрозливий для імперії ріст національного спротиву. Ми знаємо з історії, що національні визвольні рухи не все поступають слимаковим темпом еволюції. Їх початок може бути повільним, та часто приходить зворотний пункт і вони наростають з незвичайно великою швидкістю і просто вибухають. Ледве чи таку можливість можна виключати у випадку СССР.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Українські пісні й оперові арії на касеті

Воно, особливо останніми роками, тут у нас майже небувала річ: поява клясичної платівки чи касетки з нашими рідними піснями й аріями світових композиторів. І ось, якраз, приємна несподіванка, бо ліричний тенор, оперовий співак Василь Мельничин із далекого Кентакі, спромігся наспівати, навіть у супроводі Філармонійної оркестри з Ленсінґтону — а це дуже складна справа — деякі із кращих оперових італійських арій та дещо з наших, головно новіших, пісень. Одні з цих пісень відомі, інші нові для слухачів.

В. Мельничин — це співак зі Стрийщини, з приємним теноровим, високим голосом. Він замало відомий серед нас, гадаю, головно через його далеке проживання від скупчення українців. Я самий почув його голос таким, яким він насправді є, щойно зі стрічки цієї касетки. А студіював він спів із різними вчителями, навіть зі славетним тенором Тіто Скіпа в Римі. Виступив він у концертах і з концертами, теж в оперових виставах, осягаючи гарні успіхи та критичні оцінки з признанням в ЗСА, Канаді і в Европі.

Як доказ цього слухаємо тепер його голос і мистецтво його співу саме на власній касетці. Першу частину наспівання розпочинає Мельничин щасливо старинною, релігійною арією „Помилуй Боже" (Страделля), у супроводі згаданої уже оркестри, під керівництвом Джорджа Зака. Оперові арії із „Богеми", „Тоски" (Пуччіні) чи з „Ріґолетто" (Верді), співає він вирівняним голосом, переконливо з дуже добрими високими тонами. А це останнє у тенорів чи не найважливіше. Тоді коли в кінцевій фразі відомої арії з „Ріґолетто" бажалося б дещо чистішої біглости, то зате розмрійна арія із „Любовного напою" (Доніцетті) показала тенор в найкращій формі з його оперової ділянки.

Коли йдеться про українські пісні, то тут знайдемо дещо, чим можна навіть одушевитися. Більшість пісень у виконанні Мельничина це вдячні й улюблені пісні нашого дорогого ювілята віденця, Андрія Гнатишина. Вони, хоч може музично не зовсім скомпліковані, зате виїмково щирі і дуже безпосередні. Такі речі, як „Мамо моя" (текст композитора), „Жита" чи з новіших, якби з танцювальним відлунням „Люблю" (Олесь), виконані в супроводі фортепіяну, на якому бездоганно грають Джанел Повп або доня співака Адріяна Мельничин.

Ліризм і м'якість голосу, а передусім глибоке відчуття тематичности пісень, дуже допоміжні у сприйманні слухачем виконуваних співаком композицій. Почуємо тут ще і пісню О. Бобикевича „О, слово рідне" (Олесь), що її ми знаємо теж, як твір Я. Степового. Пісня оця має наспівність мелодики, проте хоч би фраза „левів рев" тут композиційно не наголошена автором. Виконав тенор і твір І. Соневицького „Я чую пісню" (Загул).

Отже, коли прослухавши цілу касетку, кортить вам почути знову ще раз деякі пісні, то це означає ефектовність і успішність звукозапису. А такими речами були „Крилець" за Матюком, як зазначує автор оркестрації, Р. Придаткевич. Хоча це в оригіналі хорова пісня, вона тут, як сольовий спів подобається. Далі це кращий спів маємо у власній, знаменитій оркестрації Гнатишина „Діброво зелена" з характеристичним, журливим „Ду-ду, ду-ду" (пісня і записана від співака Мих. Дуди). А кінцева річ, сповнена енергії, високо патріотична „Пісня" Гнатишина, до слів розстріляного большевиками Грицька Чупринки, таки полонить вас. Ця композиція знову з блискучою оркестрацією автора, без сумніву не тільки дорівнює найкращій пісні Гнатишина „Жита", але може навіть перевищує її, особливо своєю патетичністю і драматизмом. Крім цього в нас так мало патріотичних пісень з акомпаньяментом оркестри — з України вони до нас тепер не прийдуть — що було б варта, щоб у наших радіових передачах почули слухачі цю пісню частенько. Хай же і пісня ця запевнить нас, „Що скоро неволя минеться".

Мирослав Борисюк

ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР 1987

I.

У нашій заокеанській пресі згадувано, що Генеральний Вікаріят для Вірних Греко-Католицького Обряду в Польщі видав у Варшаві Греко-Католицький Церковний Календар 1987 року для вжитку вірних, що сьогодні заселюють територію Польщі.

Маючи його один примірник, що його мені прислали, постараюся, може не надто детально, передати його зміст для зацікавлених цим незвичайним календарем, що, мабуть, є першим у цій державі.

Календар має всього 80 сторінок, виданий накладом 300 примірників, що подано в польській мові, разом із назвою друкарні, та числа замовлення (56187. К-8). Відповідальний редактор цього календаря о. Теодозій Тарас Янків, ЧСВВ, стилістична редакція і коректа-Зіновій Нівуліс, обкладинка Богдан Боверський. Графіка календарної частини — Олександер Хиляк, технічний редактор: Анатолій Кобеляк, фотонабір: Ірина Боберська.

Сама обкладинка темночорної барви, посередині прикрашена кольоровим образком Владимірської Матері Божої, зразу наводить на думку сумну картину релігійної містики. Перша сторінка, як звичайно, титулярна. На другій сторінці слово „Від Редакції". Зачинається так: „Греко-Католицький Церковний Календар на 1987 рік — це перша писана відповідь на релігійні потреби нашої громади вірних, яка виповнює заповіт своїх предків уже сорок літ в новій земській дійсності. Своїм змістом намагається він охопити літургійні, філософські, богословські та історичні питання, що творять одну цілість — християнське життя з його давниною і сьогоденням; бажає сповнити роль рідної ластівки на нашому обрії напередодні Першого Тисячолітнього Ювілею".

У дальшому слідує виправдання мови, що є в календарі „хоч не така вона, яку бажали б ми видавати, може не всіх вона задовольнить, проте сподіємося, що майбутність дозволить краще здійснитися нашим намірам". Зчерги подяка „гуртові людей доброї волі" та читачеві, щоб дістав багато вдоволення, „а Богові, який створив людину, жадібну правди, краси і добра — більшу славу". Хіба так пишеться в обличчі цензури.

Третя сторінка — це світлина Св. Отця Івана Павла II із надрукованим під нею вийомком „із промови до української громади в Церкві Св. Володимира і Ольги в Чикаго: „Я особливо щасливий бути разом з Вами..." Наступна сторінка — це фото нашого Верховного Архиєпископа М. І. Любачівського, із його присягою, виголошеню у Соборі Св. Софії в Римі, 13-го жовтня 1985 р.: „Беру в посідання святий храм..., щоб гідно продовжувати... діло моїх великих попередників, спадкоємців спадщини, віри, слави і прав святого нашого Києва і Львова..." Відтак видніє поважне обличчя Кардинала Юзефа Глемпа, примаса Польщі, із вийомком з „Послання на Різдвяні Свята та Новий 1987 Рік: „В цьому — людському бажанні миру, визначне місце займає бажання Вашого народу і його Церкви, яка сьогодні стоїть напередодні своєї Тисячолітньої доби". Слідує коротка згадка про її мартирологію, що служить свідоцтвом її існування" і багатовіковою традицією, яка виросла на Христовій правді, сьогодні увійшли Ви на останній етап приготування себе до святкувань, величаво і врочисто, пам'ятної дати Хрищення Руси-України — 988 року".

На сторінках від 6-18-ої по місяцям, разом із січнем 1986 року слідує церковний календар обох стилів, а при кожному місяці — прекрасні наші рідні церковці, із поданням рідних наших місцевостей внизу.

Закінчення буде.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ПРО ПАМ'ЯТНИК

Допис д-ра Я. В. Моцюка у „Свободі" ч. 145 з 31-го липня 1987 року п. н. „Посвячення пам'ятника на могилі св. п. Т. Витвицького", дуже мене засмутив. Дуже шкодую, що я не знав про перебування св. п. Теодора на еміґрації, зокрема у східніх ЗСА, а то я напевно був би шукав зв'язку із добрим колеґою з університетських часів.

Спершу маленька фактична коректа, а далі півспомин. Кінцеві випускні іспити на агрономії у Львові-Дублянах були при кінці березня 1944, не 1943 року. (Мій документ, „Мельдебух", датований 25-го березня 1944 року.) Професор, що при його катедрі був асистентом студент Витвицький, це добре відомий у Галичині д-р М. Холевчук, а не, як подано, Холевка. Проф. Холевчук був за німецької влади керівником катедри тваринництва і головою студійної ради (чи відділу) інституту.

Думав він про майбутнє і шукав здібніших студентів щоб доповнювали кадри українцями; пам'ятаю як на третьому році по іспиті з годівлі тварин звернувся до мене зголоситися у проф. К. при катедрі полеводства. Я відмовив, бо я вже „грів собі місце" при катедрі економії, що нею керував проф. Поніковський (поляк) і де викладав, доїжджаючи зі Львова, інж. Е. Храпливий.

(Закінчення на стор. 3)

Дарія Мельникович-Рихтицька

СОН РЕҐЕНСБУРЗЬКОГО СТУДЕНТА

Євген, прочитавши у „Свободі" повідомленняпро з'їзд реґенсбурзців, який мав відбутися у жовтні — голосно позіхнув і, кинувши газету на долівку, сказав до своєї жінки:

— Та хто властиво має охоту і гроші туди їхати та й зрештою пощо?

Це правда, що колись давно, ще будучи молодим хлопцем, він разом з батьками жив у Реґенсбурзі. Та це вже призабулося, хоч не можна сказати, що йому так зле жилося. Певно, що післявоєнні часи не були упорядковані і дехто переходив різні несподіванки, але до того якось звикалося. Щось там виринало з призабутого часу: ось будинки мешканеві, чистенькі, а побіч невисока гора покрита зеленою — як надія травою.

Євген пригадував собі, що будучи студентом хемії в університеті УТГІ побіч викладів, як мав час, любив приглядатися змаганням копаного м'яча. Добре грали наші хлопці, стріляли ґолі до воріт противника, аж любо було дивитися! Та й спокійно встояти на площі було годі!

Та площа раптом зникла, бо жінка підійшла до Євгена і, ніжно притулившись, пробувала рукою по-дитячому крутити собі на палець рештки кучерів, яких чимраз менше було в нього на голові. Лисину важко було прикрити, хіба ще можна спробувати модерний спосіб посадження волосся, та це дуже болюче, но і що сказала би стара мати.

Жінка, заглянувши в очі чоловікові, спитала:

— Може поїдемо на цей твій з'їзд, маючи чотири дні вільного, а властиво можеш собі добавити цілий тиждень.

Євген недбало махнув рукою і сказав:

— Не хочу, придумали якусь зустріч, краще поїхати до Каліфорнії, чи на якісь острови, а може до Палестинни, ми дорогенька Асю, ще там не були.

Розмова урвалась, Євген вигідно витягнув свої ноги на вибагливому фотелі, прикрашеному крокодилячою шкурою з одного боку, а — з другого заглядала випхана леопардова голова. Цей незвичайний фотель закупив Євген у Індії, будучи там на дуже важливій конференції інженерів. Він гордився кріслом і любив на пляжі відпочивати.

Євген пробував заснути, адже мав це годину часу заки почнеться його улюблена телевізійна передача, „Одир з Голливуду". Почав він западати у провалля забуття, але властиво Євген не спав, та якимось дивом почав бачити марива. Добре хоча, що жінка була у другій кімнаті, та й важливо, що вона не могла читати його думок, бо коли б було інакше — пропав би Євген цілковито. Він справді любив свою Матильду, яку здрібніло звав Асею, але деколи деякі переживання належали тільки до нього.

Та повернувшись до своєї стежини, яка провадила до реґенсбурзької оселі, десь так ніби з хмарки забутої минувшини почало виринати дівоче личко, яке чимраз ближче наближалось до Євгена.

Та цур йому — перед ним виринало ніби знайоме обличчя дівчини. Господи треба більше часнику їсти, це склероза починається у нього, це ж Галя — нарешті впізнав! Вона жила у шостому бльоку в таборі реґенсбурзькому.

Раптом Евген чітко побачив одне недільне пообіддя, коли він з товаришем кудись спішив, може на якісь сходини, може в кіно, но а може так прямо пройтися. Була чудова днина, бабине літо спадало багряно-золотим листям на оселю, якась не заспокоєна туга вкрадалась у серця юнаків, і рівночасно штовхала їх шукати пригод переживань...

Власне тоді попали на Галю, яка задихана скорою ходою пробувала перейти вулицю. У цю хвилину очі Євгена зупинились на стрункій постаті дівчини, яка біліла красою невловимости.

Він почав усміхатись крізь сон, його мандрівка по шляху минулого почала набирати різні напрями.

Почалось від викладів в університеті, а потім вечірки за Дунаєм при звуках настроєвої музики, від якої шуміло в голові, немов від шампанського. Сила молодости, заквітчана наївністю, може глупотою, а над усе прекрасною весною. Все це було тісно пов'язане з Галею, дівчиною яка була для нього, а може і для інших квітом конвалії. До якої хотілось тільки доторкнутись, вдихнути аромат незбагненного чару. Але це були тільки мрії юнацькі, перев'язані крайкою невинности першої любови. Прожите життя Євгена ожило силою картин, які він заховав десь глибоко у душі, покривши пилом забуття у своїй підсвідомості.

А от він на п'єсі, яку ставить реґенсбурзький театр; яка вдала постановка знаменита гра акторів, позем наскрізь професійний.

Там трохи далі церква католицька, православна, до яких люди спішили щонеділі і свята, щоб помолитись Богові. На самому розі, поліція таборова порядок тримає, часами саджає п'яниць у тюрму!. На видному місці головний будинок, лікарня. Гімназія, там гарні дівчата, тільки д-р Величко коротко держить у своїх руках гімназистів. Парлямент видніє, де збиралися управителі чи міністри, як хочете так називайте, управа табору. Мала Україна рясніє багатогранним культурним життям на реґенсбурзькій оселі. Усе це потопає у якомусь ясному, прозорому, може невидному кольорі, цей табір, чи місто притрушене снігом, а може густою мрякою забуття.

(Закінчення на стор. 3)

Пластова Станиця в Ню Йорку
повідомляє, що

ЗАЙНЯТТЯ на РІК 1987/88 розпічнуться

в п'ятницю, 18-го вересня 1987 р. о год. 7-ій веч. для юнацтва
і в суботу, 19 вересня 1987 р. о год. 1:30 по пол. для новацтва

Присутність на відкриттю зайнять в повних пластових одностроях обов'язкова.

Станична Старшина

10-ий Курінь УПС „Чорноморці"
влаштовує
в днях 26-го і 27-го вересня 1987 року на кортах оселі УНСоюзу СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР

У ПОДВІЙНІЙ ГРІ ДЛЯ ПЛАСТУНІВ СЕНІОРІВ І ЧЛЕНІВ ПЛАСТПРИЯТУ
(30 років і старших)
за ПЕРЕХІДНУ ЧАШУ
св. п. пл. сен. ЯРОСЛАВА ЛУЧКАНЯ Ч.М.

Зголошення до змагань враз із вписовим по $20.00 від дружини приймає провідник змагань:
пл. сен. ОЛЕКСАНДЕР ПОПОВИЧ Ч.М.

251 Kingsland Terrace, South Orange, N.J. 07079
(201) 763-9331 • (212) 269-6500

Зголошення приймаємо до **25-го вересня 1987 р.**
Чеки виставляти на: PLAST CHORNOMORTSI

- Початок змагань — субота, 26-го вересня, 10-та год. ранку.
- Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки.

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

повідомляє, що

у зв'язку із введенням в дію 1-го вересня 1987 року нових грамот і нових плянів забезпечення УНСоюзу

відбуватимуться

ОКРУЖНІ СЕМІНАРІ

для секретарів Відділів, організаторів та союзових діячів Округ для познайомлення їх із новими грамотами і новими плянами забезпечення та для роздачі учасникам інформативних матеріялів.

Години Зустрічей: 10-та ранком до 4-ої по пол.

Неділя, 4-го ЖОВТНЯ
Округа ЧИКАҐО
GALAN'S
2212 W. Chicago Avenue, Chicago, Illinois
Голова Округи: М. Ольшанський ...... (312) 227-0590

Субота, 10-го ЖОВТНЯ
Округи: СИРАКЮЗИ/ЮТИКА — ТРОЙ/ОЛБАНІ
СОЮЗІВКА, UNA Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y
Голови Округ:
Сиракюзи/Ютика — д-р І. Гвозда .... (315) 488-3616
Трой/Олбані — П. Шевчук .... (518) 785-6793

Неділя, 11-го ЖОВТНЯ
Округи: РОЧЕСТЕР — БАФФАЛО
Український Народний Дім
331 Joseph Avenue, Rochester, N.Y
Голови Округ:
Рочестер — П. Дзюба .... (716) 621-5230
Баффало — Р. Конотопський .... (716) 877-2182 або 877-0057

Субота, 17-го ЖОВТНЯ
Округи: БОСТОН — НЮ ГЕЙВЕН — ВУНСАКЕТ
St. Michael's Ukrainian Orthodox Church Hall
74 Harris Avenue, Woonsocket, R.I.
Голови Округ:
Бостон — В. Гетьманський .... (617) 323-2382
Ню Гейвен — д-р М. Снігурович .... (203) 469-9707
Вунсакет — Л. Гардінк .... (401) 767-1957

Субота, 24-го ЖОВТНЯ
Округа ПІТТСБУРҐ
UNA-St. Nicholas Br. 120 (Ukrainian Club)
838 Broadhead Rd., Aliquippa, Pa.
Голова Округи: А. Джупа .... (412) 266-2686

Неділя, 25-го ЖОВТНЯ
Округа ЯНҐСТАВН
St. Ann's Ukrainian Catholic Church Hall
4310 Kirk Road, Youngstown, Ohio
Голова Округи: Е. Волошин .... (216) 757-4712

Субота, 31-го ЖОВТНЯ
Округи: АЛЛЕНТАВН — СКРЕНТОН ШАМОКІН — ВІЛКС БЕРІ
Ukrainian Homestead
Rd. 2-375, Lehighton, Pa
Голови Округ:
Аллентавн — А. Гарас .... (215) 867-4052
Скрентон — М. Мартинюк .... (717) 489-5373
Шамокін — Т. Бутрей .... (717) 759-1541
Вілкс Бері — В. Стефурин .... (717) 696-1572

Для всіх присутніх на зустрічах подаватиметься ранком КАВА і ПЕЧИВО та повний ПОЛУДЕНОК.

УЧАСТЬ У СЕМІНАРІ Вашої Округи прошу негайно зголосити до Голови Округи, який занимається приготуванням зборів. З огляду на замовлення харчів, Ваше зголошення участі є необхідним.

Сон...

Закінчення зі стор. 2

Довкола люди, приятелі — ніби близькі, рідні — то знову видавались чужі незнайомі, бо їх постаті були прикриті власне тим дивним пилом, пилом забуття. Тільки очі вдивлялись глибоко, зі смутком в Євгена, питаючись його: — Невже ж ти забув про нас?

Краплі поту виступили Євгенові на чоло, він перелякано закричав, і скочив з фотеля на ноги.

Затривожена жінка підбігла до нього:

— Ну що ж, мій любий, тобі знову цей опир приснився, прийдеться віск зливати.

Євгенові бракувало віддиху, він навіть голосу не міг видобути зі себе. А потім, уже трохи спокійніше сказав до жінки, а радше до себе:

— Добре, добре зараз подзвоню на „Верховину" і замовлю кімнату на з'їзд реґенсбурзців.

А за вікном бриніла пісня минулого, яка хвилювала душу Євгена, і кликала його до себе...

Дорогі реґенсбурзці!

Приїжджайте на наш з'їзд, який відбудеться 3-4-го жовтня 1987 року на „Верховині", щоб вас не мучили кошмарні сни, як бідного Євгена. Зустрічаємось усі на товариській зустрічі реґенсбурзців!

ЮҐОСЛАВСЬКЕ АҐЕНТСТВО ТАНЮҐ повідомило про страйк робітників на двох фабриках в Беоґраді. Страйкує 8,200 робітників, які домагаються підвишки платень і кращого забезпечення. Обрані робітниками делеґати розпочали вже переговори з представниками уряду, який також переживає кризу у зв'язку з викриттям хабарництва і перекупства.

72-ий Відділ Союзу Українок Америки
має шану запросити Шановне Громадянство на

ОСІННІЙ СРІБНИЙ РАВТ

з нагоди 25-ліття свого існування

що відбудеться
у суботу, дня 26-го вересня 1987 року на СОЮЗІВЦІ
оселі Українського Народного Союзу у Кергонксоні, Н. Й.

Коктейл год. 6:30 веч. **Бенкет год. 7:30 веч.**

Грає оркестра **Дорка й Аліка**

ВСТУП: 75 дол. включає також нічліг, сніданок і обід у неділю, 27-го вересня 1987 р.
ВСТУП на БЕНКЕТ І ЗАБАВУ 25 дол. ОДЯГ: святочний

Виграші на льотерію подарували:
- Ковбаснюк — Агенція Подорожей 250 дол. (як завдаток на подорож)
- п. Стефанія Гніздовська — дереворит Жака Гніздовського
- Союзівка — Вікенд для 2 осіб
- „Маруся" — кераміка виконана Д. Жуковським
- „Оксенгорн" Ювілерська Робітня — ювілерний дарунок
- п. Соня Гречило — вишивана подушка
- п. Гелен Петришин — балева торбинка

Забавовий Комітет очолюють:
пані Марія Лисогір — (201) 232-5304
і пані Йоанна Бойко — (718) 268-8538

За посередництвом **ГЕНРІ МІХАЛЬСКОГО**

ТУРНЕ ФОЛКЛЬОРНОГО АНСАМБЛЮ „ЛЕМКОВИНА"

22 вересня — Приїзд до Монтреалю, Канада

23 вересня — Монтреаль, Кв.	7 жовтня — Вільний день
24 вересня — Оттава, Онт.	8 жовтня — Вашінґтон, Д. К.
25 вересня — Ошава, Онт.	9 жовтня — Едісон, Н. Дж.
26 вересня — Гамилтон, Онт.	10 жовтня — Філядельфія, Па.
27 вересня — Торонто, Онт.	11 жовтня — Ню Йорк, Н. Й.
28 вересня — Вільний день	11 жовтня — Клифтон, Н. Дж.
29 вересня — Сиракюзи, Н. Й.	12 жовтня — Вільний день
30 вересня — Рочестер, Н. Й.	13 жовтня — Юніон, Н. Дж.
1 жовтня — Баффало, Н. Й.	14 жовтня — Керґонксон, Н. Й.
2 жовтня — Воррен, Миш.	15 жовтня — Керґонксон, Н. Й.
3 жовтня — Чикаґо, Ілл.	16 жовтня — Йонкерс, Н. Й.
4 жовтня — Парма, Огайо	17 жовтня — Бостон, Масс.
5 жовтня — Вільний день	18 жовтня — Гартфорд, Конн.
6 жовтня — Піттсбурґ, Па.	19 жовтня — Вільний день

20 жовтня — Відлет з Монтреалю до Польщі

Успішний вечір молодих талантів на Союзівці

Виступає тріо Дурбаків — Олександра, Катруся та Івась.

Союзівка. (І.Д.) — Вже третій раз відбувається на Союзівці вечір молодих талантів. Гості люблять такі вечори та нагороджують молодих виконавців програми заслуженими оплесками. Цього року вечір молодих талантів відбувся 12-го серпня, заповідала мисткиня живого слова, відома артистка Лариса Кукрицька-Лисняк. Спочатку шести річна пластунка Даруся Мельник з Ню Гейвену гарно проспівала пісеньку „Перед нами сміється земля", яку навчилася на її першому новацькому таборі на Вовчій Тропі. Тріо Дурбаків з Ремзей, Н. Дж., — пластунка Олександра, Катруся та Івась — відспівало релігійну пісню „Ген до неба" і по-мистецьки „Думи мої" Т. Шевченка, які сподобалися всім. Сестри виступають уже третій раз і завжди з успіхом. 11-річна пластунка Лідуся Підлуська з Мейну продеклямувала вірш Лесі Храпливої „Там далеко" і проспівала бадьоро повстанську пісню „Маширують вже повстанці". Пластунка Таня Джансон, 10 років, з Едісону, Н. Дж. гарно відіграла на фортепіяні „Взяв би я бандуру" та „Місячну сонату" Бетговена. Мартуся Макух, 10 років, що приїхала з Польщі пів року тому, ходить до української школи при церкві св Трійці в Керґонксоні. Вона продеклямувала справді по-мистецьки поему про княгиню Ольгу „Ольга Мудра". Вона має декляматорський талант. Катря Горн з Рочестеру проспівала пісню англійською мовою „Вен ай нід ю". Вона теж челістка.

Останню точку програми виконала на бандурі Аня Хранюк. Вона праїхала з Варшави, де живе з родиною. Її батьки родом з Волині, її чоловік Ігор теж мистець, а її донечка, 6-літня Роксоляна, грає на скрипці. Вона вже виступала, коли мала 3 рочки. Аня відіграла по-мистецьки на бандурі низку творів: сонату Бортнянського, Лисенка „Ой глибокий колодязю" і „Ґавот", С. Баштана і М. Дремлюги композиції на народні теми. Гості нагородили її довготривалими оплесками за чудову гру. Аня закінчила 5-літню Київську консерваторію, відділ гри на бандурі. Грає на бандурі вже 15 років, часто виступає в українських осередках у Польщі. Вона вертається до Польщі 23-го жовтня, але до того часу ще матиме виступи в Америці. Після Дня Праці Аня Хранюк виступить зі своїм концертом в Ню Йорку.

Ще про...

(Закінчення зі ст. 2)

Під кінець існування школи, коли зачали говорити про евакуацію, директор Е. Храпливий вистарався стипендії для Теодора Витвицького (високогірське тваринництво), Олександра Дроздовського (полеводство) та Бориса Мигаля (сільсько-господарська економія) на докторські студії у Відні. На основі цього документу оптимістам вдалося вигідно заїхати до Відня. Воєнні обмеження розбили дальші наші надії.

Борис Мигаль
Оттава, Онт.

ПРЕДСТАВНИКИ ПЕНТАҐОНУ заявили кореспондентам, що Уряд З'єднаних Стейтів Америки розглядає тепер прохання чадського президента Ґіссена Ґабре про продаж Чадові американської модерної зброї й технології, включно з американськими протилетунськими ракетами „Стінґер", які у практичному застосуванні, наприклад, в Афаґаністані, показались дуже ефектовними. В цьому році Адміністрація виділила для Чаду з фонду закордонної допомоги 32 міл. дол. на закуп зброї й амуніції.

АМЕРИКАНСЬКІ АҐЕНТСТВА подорожей заявили, що відколи в наслідок нової еміграційної політики Москва вперше дозволила цього року жидівським еміґрантам відвідувати рідних в Совєтському Союзі, то число аплікацій на візи до Совєтського Союзу значно зросло. Виключаючи непередбачені політичні зміни в Америці та Совєтському Союзі, речники цих агенцій сподіються, що кількість відвідувачів, до СССР в 1988 році помітно збільшиться.

Ділимося сумною вісткою, що дня 12-го вересня 1987 р. на 90-му році життя відійшла у Вічність в Гантері, Н. Й.

наша Дорога
МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

ОЛЬГА ПАХОЛОК з дому КОЗАК

кол. учителька в Стрийщині, Зах. Україна.

ПАРАСТАС буде відправлений у вівторок, 15-го вересня 1987 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Когута, 86 W. 14th Street, Bayonne, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в середу, 16-го вересня 1987 р. о год. 9-ій ранку в церкві Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії при 32 E. 25th St., Bayonne, N.J., а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

В глибокому смутку:
дочка — **МИРОСЛАВА СІРА** з мужем **МИРОНОМ**
внучки —
НАДЯ НИНКА з мужем **НЕСТОРОМ**
ЛЮБА СІРА
правнуки — **МАРКО І АНДРІЙ НИНКА**
брати —
ЕДВАРД КОЗАК з дружиною
ВОЛОДИМИР КОЗАК з дружиною
БОГДАН КОЗАК з дружиною
братанки —
ЛЕВКО КОЗАК
ІГОР КОЗАК
НАТАЛКА МОРДОВАНЕЦЬ
ЮРКО КОЗАК І ЯРЕМА КОЗАК
з родинами

З глибоким жалем повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 11-го вересня 1987 р. відійшла у Вічність

наша Найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ І ТЕЩА

бл. п.

Софія Петренко-Десяк з Дудосів

народжена 1900 р. в с. Гостинне на Холмщині, вдова по інженерові Ісаакові Десяк.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 15-го вересня 1987 року в год. 10:30 ранку на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
доньки —
ІРИНА ФЕДИШИН з чоловіком **ОЛЕГОМ** та дітьми **ТИМІШЕМ І ВІРОЮ**
ГАЛИНА МАЙСТРЕНКО з чоловіком **ЛЕВКОМ** і дітьми **УЛЯНОЮ, ОЛЕКСАНДРОЮ І НАТАЛКОЮ**
правнучка — **СОФІЯ-ГАЛИНА**
племінник — **ЯРОСЛАВ ЛОТИШ**
ближча і дальша Родина в Україні

З глибоким смутком повідомляємо, що в п'ятницю, 11-го вересня 1987 р. на 76-му році життя в Балтімор, Мд., несподівано помер

сл. п. д-р права

ОМЕЛЯН ДЕРІЙ

провідний член Української Громади, голова Дирекції Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Балтімор, член Контрольної Комісії Головного Уряду Українського Братського Союзу, голова місцевого відділу УАКРади, кол. голова відділу УККА, голова Контрольної Комісії місцевого Ювілейного Комітету Відзначення 1000-ліття Хрищення України, організатор і активний член багатьох місцевих товариств в Балтімор, Мд.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 16-го вересня 1987 р. о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві св. Михаїла, 524 S. Wolfe St., Baltimore, Md. Тлінні останки Покійного спочинуть на місцевому українському кладовищі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа і Членство Кредитової Кооперативи і Об'єднання Українців Америки „Самопоміч"

Діяльність парафії св. Юрія Переможця в Міннеаполісі

Лагідна зима і рання весна цього року були не абияким явищем для міннесотців, коли на Фльориді 58 ступенів Ф., а в Міннеаполісі-Сейнт Пол 73, тому то й настрій був кращий і робота спірно йшла. Відбувши 8-го березня Річні загальні збори та урочисто відсвяткувавши Великдень, перед нововибраною управою стояв перший місяць зобов'язань — травень: Храмове свято і День Матері. Храмове свято було заплянована на неділю, 24-го травня, день, коли зміг би приїхати Архиєпископ Константин, щоб звеличати це небуденне свято — 36 літ існування цієї парафії. Всім була робота, кожний мав своє зобов'язання. Настоятель парафії о. прот. Михайло Куданович з диригентом хору переглядали, додавали все те, що необхідно буде для урочистого проведення Храмового свята. Пильне око настоятеля нічого не проочувало. За час перебування о. прот. М. Кудановича в цій парафії багато змінилося. Дякуючи кропіткій праці Кіри Цареградської і о. настоятеля бібліотека церковного хору поповнилася речами, які ніколи не співалися і не вживалися при попередніх настоятелях, і прийняло форму легку до вживання хористами.

Своїм життєвим досвідом і довголітньою працею на релігійній ниві о. М. Куданович зумів направити наш церковний корабель з бурхливих хвиль океану на тихе плесо міннесотських озер, і за це Управа парафії з парафіянами, оцінивши віддану працю о. М. Кудановича, звернулася з проханням до Блаженнішого Митрополита Мстислава і до Консисторії про нагородження о. М. Кудановича митрою. Прохання парафії було узгляднено. Повідомлення з Консисторії про нагороду о. М. Кудановича митрою, управа і о. настоятель отримали на Великдень, але чин возложення мав довершитися в день Храмового свята. Управа парафії придбала гарну митру своєму настоятелеві.

Владика Константин приїхав напередодні свята і мав зустріч з членами нашої і інших парафій, під час якої поділився думками про ювілей Тисячоліття Хрищення Руси-України, хто і як має його відзначати.

В суботу, 23-го травня, Владика Константин відслужив в асисті о. настоятеля М. Кудановича, настоятеля парафії св. Арх. Михаїла о. Ст. Репи, протодиякона о. Юрія Корсуня, диякона о. С. Новицького та іподияконів Всенічну і Панахиду за душі спочилих парафіян нашого храму. У неділю, 24-го травня, було свято із свят. Відзначаючи день патрона нашого храму св. Юрія Переможця, о 9:30 ранку перед церквою діти з квітами і староста церкви Іван Мороз з традиційним хлібом-сіллю щиро від цілої парафії і всіх присутніх вірних привітав Владику Константина. Отець М. Куданович з хрестом і кропилом змістовним словом привітав Владику Константина, після чого вся процесія рушила до храму в асисті духовенства всіх українських православних парафій в Міннеаполісі-Сейнт Пол: о. настоятеля парафії св. Юрія Переможця прот. М. Кудановича, о. настоятеля парафії свв. Володимира і Ольги прот. М. Метулинського, о. настоятеля парафії св. Арх. Михаїла С. Репи, протодиякона о. Юрія Корсуня, диякона о. С. Новицького, чотирьох іподияконів і шести вівтарних хлопчиків. Цю процесію супроводжував хор своїм чудовим співом.

Під час Святої Літургії з благословенства Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава митру, яку тримав голова парафії О. Цареградський, Владика Константин возложив на голову о. Михайлові Кудановичу з правом її носити після возгласу Владикою Константином тричі „Аксіос!" та могутнього співу всього духовенства і хору. На Великій Ектенії протодиякон о. Ю. Корсунь виголосив прохання до Господа Бога, щоб обдарував Владику Константина міцним здоров'ям і допоміг ще довгі й довгі літа правдиво навчати слово Христової Істини, бо в цьому часі припадали ювілеї дорогого Владики Константина — 20-ліття священства і 15-ліття перебування в сані єпископа. Хор і все духовенство відспівали потрійне „Господи помилуй".

На прохання парафії свв. Володимира і Ольги Владикою Константином було рукоположено в іподияконі і пострижено в читці їхнього парафіянина Володимира Араша. „Аксіос!" і „Многая літа" могутньо витали в склепіннях Божого Храму.

В піднесенно-молитовному настрої пройшла Свята Літургія з Молебнем. Чудесно співав хор під диригуванням Кіри Цареградської. Не зважаючи на велику кількість причету, у всьому був порядок і такт.

Гостина і привіти відбувалися в залі сусідньої парафії св. Арх. Михаїла. Був смачний обід, приготований дорогими сестрицями на чолі з О. Стеценко і А. Єрко. Гарна обслуга. Були привіти від голів управ братніх православних парафій. Ще раз вітали Владику Константина з його власним ювелеєм і дякували, що зміг приїхати і звеличати наше свято. З цієї нагоди подарували Владиці кілька речей з українського мистецтва, бажали йому здоров'я і многих літ.

Вітали також митр. прот. о. М. Кудановича з великою нагородою та бажали кріпкого здоров'я і довгих літ, щоб продовжувати працю в Господньому винограднику. Молитвою і многоліттям закінчилась трапеза.

Другим, повним несподіванок святом був День Матері 10 травня. В цей день кожна мати при вході до храму дістала червону ґвоздику з синьо-жовтою стяжкою. Під час Служби Божої о. М. Куданович виголосив прекрасну і глибоку змістом проповідь. Отець протидиякон Ю. Корсунь своїм могутнім голосом проголосив многоліття всім матерям, а хор чудово проспівав „Многая Літа". Після закінчення Служби Божої о. настоятель запросив усіх присутніх в церкві не минути залі, в якій чекав смачний обід, приготований братчиками, батьками, синами і внуками, а до того ще й безкоштовний. Приємно було бачити наших старших господинь-сестричок за головним столом, бачити, що хтось ходив коло них і обслуговував їх, а не вони, як це буває кожної неділі по Службі Божій.

В дружній родинній атмосфері були проведені ці два свята. А з цього як висновок: в єдності й любові наша сила.

В. Єрмоленко

Тисяча років Володимирівських монет — незаперечний історичний доказ

На сторінках нашої преси, а то і наукових публікацій, багато місця, уваги, часу та енергії присвячується питанням й шуканням доказів, як би найкраще переконати західніх істориків та опінію світу, що в 988 році християлась в Києві Україна, а не Росія, та що Володимир Великий — це український, а не російський володар. Є багато історичних, як і географічних доказів, але все таки світові легше і простіше прийняти версію російських, а то й совєтських істориків, мовляв: „Rus — Russia" мають етимологічний спільний корінь і тому вся дискусія на цю тему дуже скомплікована, неплідна, а то й незрозуміла пересічному жителеві сьогоднішнього світу та навіть і самим українцям.

Темпо щоденних життєвих акцій та проблем перевантажує мозок навіть непересічної людини, і від неї не можна сподіватися витрачування часу на студіювання довгих публікацій чи старинних літописів і джерел. Ці студії — діло потрібне і похвальне, але воно для науковців та істориків, а таких небагато. Нам треба переконувати пресу та маси, а їм треба дати докази короткі й ясні.

Ось перед моїми очима фотознімки оригінальних тисячолітніх володимирівських монет, що зберігаються у різних музеях світу: на одному боці — подоба Володимира Святославича (Великого), а на другому — Тризуб, що став гербом вільної України. Тут наглядний і незаперечний доказ, що Володимир Великий — це праосновник модерної України. Тут, хоч спрощений, але все таки найкращий і незаперечний доказ, що Володимир Великий — це Володар Руси-України, а не Московії-Росії, гербом якої є і був двоголовий орел, а такого знаку на ніяких монетах, ані в літописах того часу не зареєстровано.

Росіяни, ані жодні інші сумежні народи, не мали претенсій, як і ніколи не вживали Тризуба, як національного гербу, тож не тільки географічно, але й геральдично ясно, що українська нація є правним і єдиним спадкоємцем цієї славної і великої держави, що звалась „Київська Русь".

Випуск срібної репліки 1000-літньої Володимирівської монети з відповідною анотацією у тисячорічні роковини був би не тільки незвичайно популярним, наглядним і легко зрозумілим аргументом нашої рації, але також і цінним доповненням колекції любителів старовини й нумізматики, а нам, українцям, цінною перлою, що передавалася б з роду в рід і пригадувала б нашим нащадкам про славу й велич нашої давнини.

Тарас Козбур

голова лосанджелеського ювілейного Комітету Християнства в Україні.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 20-го ВЕРЕСНЯ 1987 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд. о год. 2-ій по пол. у приміщенні церкви св. Йосафата. Проситься членів прийти на збори тому, що є багато справ до полагодження і вирівняти свої залеглі вкладки. Секретар буде збирати вкладки від першої години по обіді і півгодини пізніше по зборах якщо буде потрібно. — Ст. Приймак, секр.